

«PROSPECTS OF TERRITORIES DEVELOPMENT: THE THEORY AND PRACTICE»*Цели создания с точки зрения государства:*

- привлечение прямых иностранных капиталов, передовых технологий производства товаров и услуг
- создание новых рабочих мест для высококвалифицированного персонала
- развитие экспортной базы
- апробация новых методов менеджмента и организации труда.

Цели создания с точки зрения инвесторов:

- приближение производства к потребителю
- минимизация затрат, связанная с отсутствием экспортных и импортных таможенных пошлин
- доступ к инфраструктуре
- использование более дешёвой рабочей силы
- снижение административных барьеров
- развитие территории.

ОЭЗ могут быть классифицированы по выполняемым функциям, степени интеграции в экономику и системам предоставляемых льгот.

Таким образом, для оценки достижений функционирования зон необходимо определить в каждом конкретном случае структуру региональных интересов, кодифицировать и системно обработать цели развития проблемной территории и региона в целом. Все это может быть базой критериальной шкалы для аналитических оценок региональных ситуаций и обоснования предлагаемых решений по формированию зон и последующего определения эффективности их функционирования. Известные используемые критерии эффективности должны быть дополнены такими показателями и характеристиками, которые позволят оценить последствия введения особых организационно-правовых режимов на конкретных проблемных территориях с позиций региональных интересов и целей региональной политики. Это не только привлечение в регион экономических агентов, но и развитие инженерной инфраструктуры, строительство и обновление жилья, упорядочение землепользования, поддержание занятости на высоком уровне, решение насущных экологических ресурсосберегающих проблем.

ПРОБЛЕМИ ЗАБРУДНЕННЯ АТМОСФЕРНОГО ПОВІТРЯ МІСТА ХАРКОВА

Ю.С. МАРУХА, студент

Одеський державний екологічний університет

65016 Україна, м. Одеса, вул. Львівська, 15

E-mail: slishna@yandex.ru

Забруднення атмосферного повітря є однією з головних проблем великих міст. Величезного збитку природному середовищу та людині завдають викиди в атмосферу від промислових підприємств, енергетичних об'єктів та

автомобільного транспорту. Хоча ступінь шкідливості цих речовин різноманітний та залежить від хімічного складу й фізичних якостей, їх постійне накопичення призводить до перевищення гранично допустимих концентрацій.

Харківський обласний центр з гідрометеорології проводить спостереження за забрудненням атмосферного повітря міста на 10 стаціонарних пунктах, контролюється вміст 20 ЗР. Для Харкова проблема охорони атмосферного повітря вже давно стоїть доволі гостро, адже переважна кількість підприємств регіону зосереджена у декількох промислових зонах міста, що значно підвищує антропогенне навантаження на дані території.

У галузевій структурі промислового комплексу міста провідна роль належить машинобудуванню та металообробці, електроенергетичній, паливній, харчовій та медичній промисловості, добре розвинуті деревообробна, поліграфічна та хімічна галузі, місто має розвинену будівельну базу. Тому, найпоширенішими речовинами, що надходять до атмосферного повітря від стаціонарних джерел є пил, діоксид сірки, діоксид азоту, оксид вуглецю.

Вулично-дорожня мережа Харкова являє собою радіальну систему, що сходиться в центрі, загальною протяжністю 1538,8 км. Кількість індивідуальних автотранспортних засобів у Харкові щорічно збільшується на 10-15 тис. одиниць. Прогноз рівня автомобілізації населення показує, що до 2015 р. він може досягти значення 220-250 автомобілів на 1000 мешканців.

Динаміка викидів ЗР, що надходили в атмосферне повітря Харкова та області від стаціонарних та пересувних джерел впродовж 1990-2011 років наведена на рисунку:

Як видно з графіку, з 1990 по 2011 роки емісія ЗР в атмосферне повітря знизилась на 371,5 тис. тон або на 55,1%.

В 2012 році, за даними Харківської обласної СЕС, перевищення ГДК спостерігалось за вмістом в атмосфері пилу, двоокису азоту, окису вуглецю та сірководню. Забруднюючі речовини в атмосферне повітря викидають близько 200 підприємств.

Основними забруднювачами міста є ТЕЦ-3; ТЕЦ-5, Харківський тракторний завод; завод ім. Малишева, ПрАТ «Харківський коксовий завод». Найвищі рівні забруднення атмосферного повітря спостерігаються на центральних вулицях міста – проспекті Людвиг Свободи, Леніна, Сумській, на перехресті вулиць Кірова та Плеханівської та пр. Московским.

За останні п'ять років в атмосферному повітрі Харкова зменшився вміст діоксиду сірки, кадмію, свинцю, цинку. Не змінився рівень забруднення: пилом, оксидом вуглецю, діоксидом азоту, фенолом, аміаком, формальдегідом, сажею, оксидом азоту.

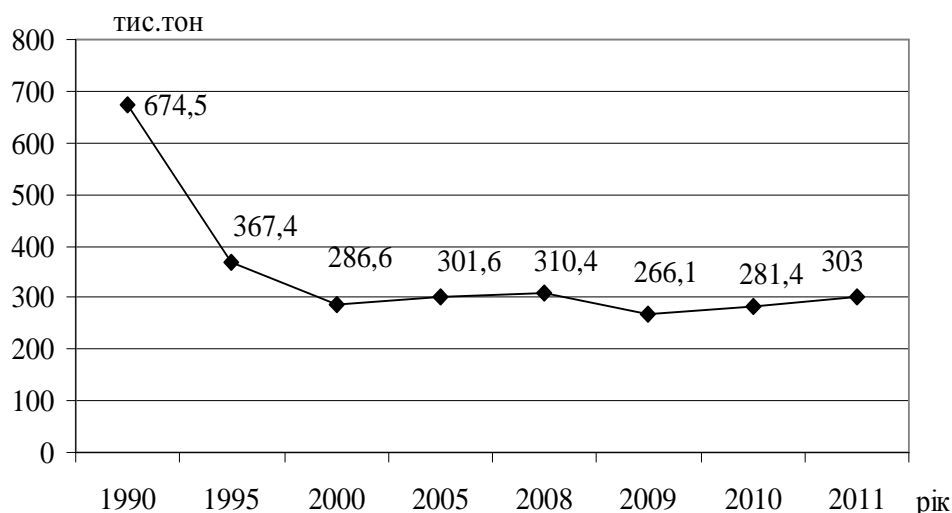

Рис. – Динаміка викидів ЗР в атмосферу в Харківській області

Для покращення ситуації необхідно вживати заходів, спрямованих на зменшення викидів ЗР з боку підприємств та автотранспорту, та на збільшення кількості багаторічних зелених насаджень, що сприяють очищенню атмосферного повітря. Зелені насадження відіграють важливу роль у збагаченні навколишнього середовища киснем і поглинанні діюкису вуглецю, а також зменшують концентрацію пилу і диму в повітрі міста. Особливу увагу необхідно приділяти озелененню територій вздовж автошляхів. Організація розвитку та утримання зелених зон населених пунктів покладається на органи місцевого самоврядування.

СОЦІАЛЬНА ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЯК ГОЛОВНИЙ ІНСТРУМЕНТ СТІЙКОГО РОЗВИТКУ РЕГІОНІВ УКРАЇНИ

О.О. МИРОШНИЧЕНКО, студент

Харківський національний університет міського господарства імені О.М. Бекетова

61002 Україна, м. Харків, вул. Революції, 12

E-mail: len9902@yandex.ua

В сучасний умовах розвитку суспільства, важливим етапом підприємницької діяльності є існування соціального аспекту, а саме посилення соціальної відповідальності підприємництва. Перехідні процеси, що тривають сьогодні в Україні, зобов'язують державу зосередити свої пріоритети на: впровадженні та оновленні нормативної та законодавчої бази, щодо підприємницької діяльності та її соціальної відповідальності; покращення розвитку економічної, політичної та соціальної сфери життєдіяльності суспільства, за допомогою реалізації загальнодержавних і регіональних стратегічних програм; підвищення соціальної активності серед підприємницького сектору; встановлення певних соціальних взаємозв'язків між